

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Dominica XV. post Trinitatis.

433

evanescit: aurum & argentum æruginar, Jac. 5. v. 3. & in calore solvetur, 2. Petr. 3. v. 10. animam non saturabit, nec ventrem implebit, Ezech. 7. v. 17. Quilibet videar, ut in Deo ditescat. Quia non in abundantia cujusquã vita ejus, ex his, quæ possidet, Luc. 12. v. 15.

3. *In vita luxuria.* Hinc Epicureorum vox: Venite & fruamur bonis, quæ sunt, & utamur creatura, tanquam in juventute celeriter: quoniam hæc est pars nostra & hæc est fors nostra, Sap. 2. v. 6. Utique hæc pars & fors eorum. Regnum enim Cælorum quod mundani in carnalibus voluptatibus quærunt, tandem ab inferno absorbetur, qui dalaavit animam suam, & aperuit os suum, absque ullo termino: &

descendent fortes ejus, & populus ejus, & divites ac læti in eum, Esa. 5. v. 14.

Veri Christiani ante omnia Regnum Dei quarant, & justitiam ejus, Regnum nimirum gratiæ, quod passim Regnum cælorum dicitur, Matth. 8. 19. 20. 22. à Petro verò regale Sacerdotium, 1. Petr. 2. v. 9. sic à Regno gloriæ non excludentur, ubi justii in perpetuum vivent, & apud Dominum est merces eorum, & cogitatio eorum apud Altissimum. Ided accipient Regnum decoris, & diadema speciei, de manu Domini, Sap. 5. v. 16. Hoc sufficit nobis, est enim *ἡλθὲν τῆς πίστεως ἡμῶν*, 1. Petr. 1. vers. 9.

Id Deus omnibus nobis largiatur,
Amen.

DOMINICA XVI. POST TRINIT.

Evangelium Luc. 7. v. 11 -- 17.

EXORDIUM.

DE junioribus Studiofis Hierochuntis, Elisæi discipulis memoratur, quod egressi sint ad colligendas herbas agrestes, ut famem sedarent, in annonæ caritate, quæ invaluerat. Invenieruntque vitem sylvestrem, & collegerunt ex eâ colocyntidas agri, quibus pulmentum aded amarulentum factum, ut non potuerint comedere. Detulerunt ergò id ad Præceptorem suum, dicentes: O vir Dei, mors est in ollâ! Misit ergò Elisæus farinam in ollam, & statim ab amaritudine liberatum est, ut cum voluptate pulmentum comederint, 2. Reg. 4. v. 39. seqq.

Allegoricè hoc ipso depingitur miseria, in quam humanum genus per peccata incidit, sicut & gratiosum auxilium, quod cælestis Elisæus Jesus Christus nobis præstitit. Verè enim Protoplasti nostri lapsu suo id effecerunt, ut terra maledictione infecta sit: & ubi ante fructus jucundissimos protulit, qui hominem & corpore & anima refecerunt, ecce, jam vites sylvestres & amaras colocyntidas producit, quæ non aptæ sunt palato nostro: & quod maximum est, pulmentum nostrum tanto amaro infectum est, ut morti, ejusque prodromis variis morbis subjecti simus, juxta rigorosam sententiam, quam Deus statim

iii

post

post lapsum super Adamum pronunciauit: Maledicta terra propter te, cum molestia comedes ex ea, eunctis diebus vitæ tuæ. Spinæ & tribulos germinabit tibi, & comedes herbas terræ. In sudore vultus tui vesceris pane tuo, donec revertaris in terram, de qua sumtus es; quia pulvis es, & in pulverem reverteris, Genes. 3. v. 17. seqq.

Verum cœlestis Elifæus, Servator noster pientissimus, farinam saccharatam nobis attulit, & sanctissimo merito suo, omnes nostras miseras, & afflictiones, imò mortem ipsam adeò edulcavit, ut jam Deum diligentibus omnia in bonum cooperentur, Rom. 8. v. 28. quod si patiuntur, non ut homicidæ, aut fures, aut malefici, sed ut Christiani patiuntur, & glorificant Deum in isto nomine, 1. Petr. 4. v. 15. Si moriantur, exploratum habent, quod mors quoque sibi exitio non sit, sed pretiosa in oculis Domini, Psal. 116. v. 15. locuples lucrum afferens, Phil. 1. v. 21. dum è miseriis in requiem veniunt, & requiescunt in cubili suo, Esa. 57. v. 2.

Festivum exemplum prostat in prælecta Pericope, ubi Christo funus obviam offertur, cum discipulis suis Nain ingredi-turienti, verè tum mors in ollâ erat: Verum simul ac loculum tergit, & farinam dulcissimam gratiosorum labiorum suorum super defunctum sparsit, h. e. verbum vitæ ex ore suo blandissimo emisit, inquit: Adolescens dico tibi, surge! ecce, resedit, qui erat mortuus, & cepit loqui, & dedit illum matri suæ.

Nos instituti nostri memores videbimus

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegetis.

IN Papatu multa gloriantur de S. Veronicâ, quod Christo, ad locum Calvariaæ educto obviaverit, & dum ipsi strophium obtulerit, Dominus, ubi guttas sanguineas & lacrymas oculis suis absterferit, simul effigiem vultus sui miraculosè eidem impresserit. Hoc strophium Romæ in templo S. Petri, tanquam peculiare sanctuarium, anniversariè circa Paschatos festum plebi ostenditur, & juxta magnæ indulgentiæ promittuntur. Verum Evangelistæ ne apice quidem mentionem ejus faciunt, quod si verò id factum esset, propter miraculum illos id non reticuisse, probabile est, maxime quia reliquas mulieres, quæ Christum in eductione comitaturæ sunt, nominatenus exprimunt, Matth. 27. v. 15. Marc. 15. v. 40.

Verum in prælectâ Pericope ejusmodi Strophium invenimus, in quo facies Christi efficta est, quando viduæ tristissimæ lacrymas quasi abstergit, dicens: Noli flere. Id ad salutarem nostrum usum confervemus, & quando in calamitatis incidimus, hoc solatio nos confirmemus, quod non repellat in sempiternum Dominus, etiam si affligit, & miserturus sit secundum multitudinem misericordiarum suarum. Non enim excruciat homines, ex corde suo, Thren. 3. v. 23.

Querela respicit

I. Mor-